

یک سریال دارد. نوع نور پردازی و تصویر برداری که در سریالها وجود دارد این نکته را به طراح چهره پردازی گوشزد می کند که باید کارش خیلی ظریف و دقیق باشد. البته برخی از دوستان این کار را رعایت نمی کنند و کارشان بیشتر به سمت آرایه کردن چهره بازیگران می رود تا نزدیک کردنش به نقش. در صورتی که چهره پردازی درست می تواند در شخصیت پردازی به بازیگر کمک کند. در خیلی از این کارها خانم ها داخل منزل هم با آرایش غلیظ نشان داده می شوند. در حالی که در زندگی واقعی خانمها کمتر در منزل آرایش می کنند و این مسئله باور پذیری شخصیتها توسط مخاطب خلل ایجاد می کند.

آیا انجام چنین چهره پردازی خواسته کارگردان است؟

نه، اتفاقا کارگردانها نگران این مسئله هستند که باچهره پردازی پررنگ کارشان دچار مشکل بشود و دلیلش هم این است که متأسفانه گریم بیشتر جنبه آرایشی پیدا کرده است.

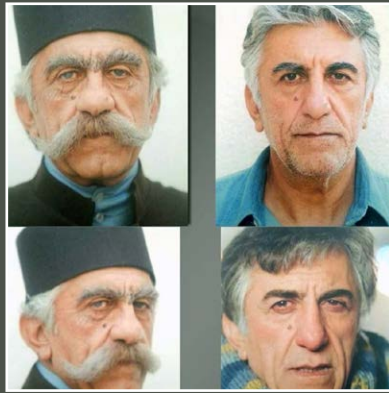
میل و خواسته بازیگر در بروز چنین چهره پردازی هم دخیل است؟

طراح چهره پردازی می تواند با دلیل و منطق بازیگر را مجاب کند که در هر صحنه ای نیاز به انجام چهره پردازی پررنگ نیست و باید طبق شرایط عمل کرد و از طرفی پیشینه و اعتقادات شخصیتی که بازیگر بازی می کند نوع و میزان گریمش را تعیین می کند. هیچ وقت برای شخصیت یک زن مومن و نماز خوان نمی روم به سراغ گریم آرایشی، البته با استفاده از تکنیک های کاری تلاش می کنم چهره اش را زیبا تر کنم. زیبایی که طبیعی و بدون اغراق است.

درباره این موضوع در میان کارهایی که انجام داده اید مثالی هم ارائه می کنید؟

به گریم مریلا زارعی در سریال «کلاه پهلوی» اشاره می کنم که نقش یک زن مومن و محجبه را بازی می کرد و من زیبایی چهره اش را به سمت زیبایی عرفانی بردم و از آن طرف هم گریم شقایق فراهانی که یک زن متجسس و زن خان بود را کمی آرایشی تر انجام دادم تا با شخصیتش سازگار باشد. کار در این سریال تاریخ معاصر برایم تجربه بسیار خوبی بود و نکته مهم این بود که چهره پردازی این سریال هیچ نوع تذکری از سوی ناظر کیفی و یا مدیریت گروه و شبکه دریافت نکرد. زیرا همه چیز درست و حساب شده بود.

به چه دلیل است که اغلب چهره پردازان دوست دارند چهره پردازی کارهای تاریخی را انجام بدهند؟ من هم چنین علاقه ای دارم. کارهای تاریخی بزرگ و پر بازیگر هستند و طراح برای انجام کارش آزادی عمل دارد و با فراغ بال کارش را انجام می دهد. همیشه در شروع فعالیت این علاقه را داشتم که کار تاریخی هم انجام بدهم و در سال ۱۳۸۷ اولین چهره پردازی کار تاریخی ام را در سریال «حجر بن عدی» تجربه کردم و تجربه بسیار خوبی هم بود. البته برای انجامش هم کلی تحقیق و پژوهش انجام دادم و از آن به بعد هم کارهای تاریخی زیادی انجام داده ام و در میان طراحان خانم در این حوزه رکورددار هستم. دقت من در کارهای تاریخی به گونه ای است که حتی به چهره هنروان هم توجه دارم و آنها را هم طبق زمان کار چهره آرای می کنم.

در اغلب کارهای مرصیه برومند حضور داشته اید....

من زیاد اهل این نوع کارها که فقط با یک کارگردان خاص کار بکنم نبوده ام.

در «بمانی» با مهرجویی فرصت همکاری پیدا کردید....

قبل ترش در فیلم «بانو» به عنوان مجری با ایشان کار کرده بودم و گریم بیتا فرهی که در فیلم یک زن روان پریش بود به من واگذار شد. مهرجویی کارم را دید و راضی بود و روزی که اسکندری سر صحنه نبود و عزت الله انتظامی گریم داشت و مهرجویی نام اسکندری را صدا زد و چون حضور نداشت من رفتم کار گریم انتظامی را انجام بدهم و مهرجویی گفت شما نه خود آقای اسکندری بیاید. انتظامی ناگهان گفت «می دانی این خانم کیه؟ من را قبلا در «هزار دستان» در نقش خان مظفر گریم کرده و کارش را بلد است.» مهرجویی در تیتراژ هم نام من را در کنار اسکندری به عنوان طراح ذکر کرد. فیلم مدتی توقیف بود و در جشن خانه سینما که قرار بود به گریم بانو جایزه داده شود داوران گفتند باید دو تا جایزه بدهیم. اسکندری مخالفت کرد و جایزه را فقط به ایشان دادند و به تشکر از من در مراسم اکتفا کرد. بعدا چون مهرجویی از من راضی بود طراحی گریم «بمانی» را به من سپرد و از کارم راضی بود و گفت «کارت عالی بود و آنقدر درست چهره سوخته زنان فیلم را گریم کردی که مخاطب نه تنها از دیدن چهره ها چندشش نمی شود، بلکه برای آنها دلسوزی هم می کند.» برای گریم این فیلم در فجر کانیدا بودم و پرویز پرستویی جزو داوران بود و مجری مراسم حسین پاکدل بود و ایشان گفت طبق خواسته پرستویی امسال به فیلمی برای گریم جایزه داده می شود که گریم نداشته باشد و به فیلم «من ترانه ۱۵ سال دارم» سیمرغ چهره پردازی داده شد. به نظر می رسید که گریمور فیلم من ترانه... جزو دوستان پرویز پرستویی بودند! من از این وضعیت شوکه شدم. در خشنده کنارم بود و گفت مگر می شود مهین کار عالیت در ایجاد سوختگی روی چهره بازیگران نادیده گرفته شود. همیشه از این قضیه از پرستویی گله مند هستم.

چه تفاوت هایی بین گریم در سینما و تلویزیون وجود دارد؟

تلویزیون مخاطبان گسترده ای دارد و باید خیلی از مسائل در ساخت سریال در آن رعایت شود و چهره پردازی نقش بسیار مهمی در ساختار تولید

ادامه همکاری بتان با حاتمی کیا چگونه بود؟

برای «گزارش یک جشن» هم از من دعوت به همکاری کرد و ابتدا گوهر خیراندیش قرار بود بازی کند و حاتمی کیا از من خواست در قالب چهره یک زن مذهبی که بیست سال از سن و سال خیراندیش کمتر است چهره اش را گریم کنم و از کارم تعریف کرد و البته بعدا روی تیموریان این نقش را بازی کرد.

به چه دلیل دیگر با حاتمی کیا همکاری نکردید؟

دلیل داشت ولی زیاد مایل نیستم بیانش کنم. در فیلم «گزارش یک جشن» مریلا زارعی ناخنش بلند بود. در حالی که چون دستش را روی جانماز قرار می داد نباید ناخنش بلند باشد و چند بار از ایشان خواستم تا ناخن هایش را کوتاه کند و قبول نکرد تا روزی که فیلمبرداری سکانس نماز خواندن رسید. حاتمی کیا این وضع را دید و ناراحت شد و گفت چرا باید ناخن بازیگر بلند باشد و من رویم نشد که بگویم تذکر داده ام و زارعی هم ماجرا را نگفت. من از این قضیه ناراحت شدم و گفتم دیگر با حاتمی کیا کار نمی کنم.

اما باید اصل ماجرا را می گفتید؟

درست است. اگر الان رخ می داد بیان می کردم. البته نباید غافل شویم یکی از دلالتی که زارعی بازیگر شد من بودم.

چطور؟ توضیح بیشتری بدهید.

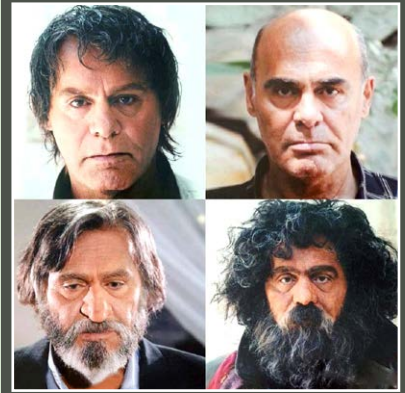
در سریال «دبیرستان خضرا» دستیار خواجویی چند تست بازی از زارعی گرفت و در ادامه گفت چهره زارعی برای ایفای این نقش زیبا نیست. من با اصرار گفتم می توانم چهره اش را زیبا کنم و با انجام کارم زارعی برای این نقش انتخاب شد. برای یک تئاتر تلویزیونی محمدرحمانیان هم او را معرفی کردم.

آیا بعد از مریلا زارعی بابت رفتارش گله نکردید؟

نه، هر کسسی باید متوجه عواقب رفتارهای خودش باشد.

اولین بادر «تیغ و ابریشم» با کیمیایی همکاری کردید....

بله، در این فیلم به عنوان مجری گریم حضور داشتم. چون در فیلمهای آن دوره کیمیایی عبدا. اسکندری حضور داشت. من فرصت همکاری مستقل با کیمیایی را به دست نیاوردم.

اولین طراحی مستقلتان را در چه کاری انجام دادید؟

سال ۶۸ و در سریال «آرایشگاه زیبا» این کار را انجام دادم.

این سریال گریم ساده ای داشت...

بیشتر مبتنی بر تیپ سازی بود و بعدش رفتم سر سریال «رنا»ی داود میرباقری و به عنوان طراح گریم خانمها با گروه همکاری کردم و معیریان هم طراح آقایان بود.

آیا در این زمان معیریان با شما آشتی کرد؟

نه، سر سنگین بود و به نظرم مجبور بود همکاری کند.

آن موقع هم نگفتید به دستور اسکندری چنین کاری را انجام دادید؟

نه، اما چند مصاحبه کرده بودم و این مطلب را گفتم و شاید ایشان این مصاحبه را خوانده باشد. بتدریج رفتم طرف سینما.

اولین کارتان در سینما فیلم «الو الو من جوجه ام» بود...

بله، تجربه خوب و جذابی بود.

کار کردن با کارگردان های زن چه ویژگی هایی دارد؟

تفاوتی وجود ندارد. من با رخشان بنی اعتماد، برومند و پوران درخشنده هم کار کرده ام. کارگردانها در حین کار فقط توجه به کارشان دارند و تفکیک جنسیتی قائل نمی شوند.

با کدام کارگردان در حین کار راحت تر بودید؟

همیشه در کارهایم اولین طرحی که برای گریم می زنم مورد قبول کارگردانها قرار می گیرد. یک بار سر فیلم «دعوت» ابراهیم حاتمی کیا دعوت شدم که معمولاً با مهرداد میرکیانی کار می کرد. حاتمی کیا به من گفت برای من چند تا طرح میزنی؟ گفتم تا به حال نشده دو تا طرح بزنم و اولین طرح مورد قبول کارگردان قرار می گیرد و گفت «من اگر بیشتر بخواهم چی می شود؟» و من پاسخ دادم شما اگر ده تا طرح هم بخواهی می زنم و ادامه داد من همیشه با میرکیانی کار می کنم. ایشان ده تا طرح می زند و یکیش را انتخاب می کنم. روزی که گریم برای محمد رضا فروتن طراحی می کردم...

همان که نقش یک جوان شهرستانی را بازی می کرد؟

یک جوان لر که برای کار به تهران آمده است و با گریم تیپ خاصی را برایش طراحی کردم و موقعی که حاتمی کیا کارم را دید گفت «خیلی درست چهره فروتن را در قالب یک جوان لر کار کردی» و خیلی راضی بود و برای این فیلم از جشن خانه سینما جایزه گرفتم.

برخی از بازیگران روی گریم خیلی حساس هستند. آیا در «دعوت» با بازیگری چالشی نداشتید؟

موقعی که گریم درست و در خدمت نقش باشد بازیگر با گریمور تعامل دارد و با او همراه است. من در این سالها با هیچ بازیگری دچار چالش نشده ام.